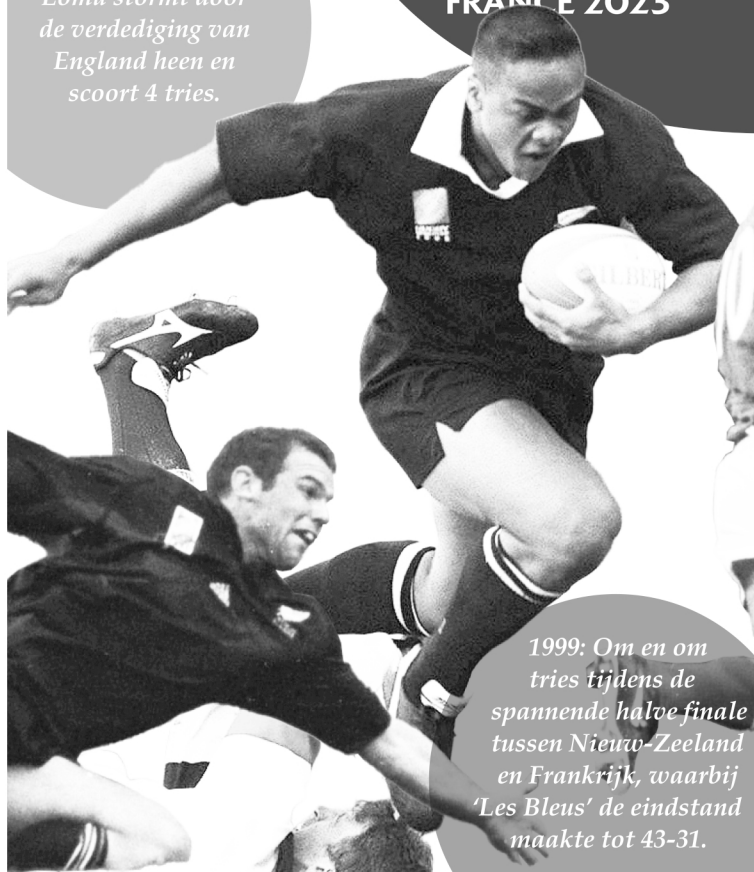

Download
Versie

Rugby World Cup 2003: Jonny Wilkinson's drop goal
brengt glorie voor England tegen Australië.

RWC 1995: Jonah Lomu stormt door
de verdediging van
England heen en
scort 4 tries.

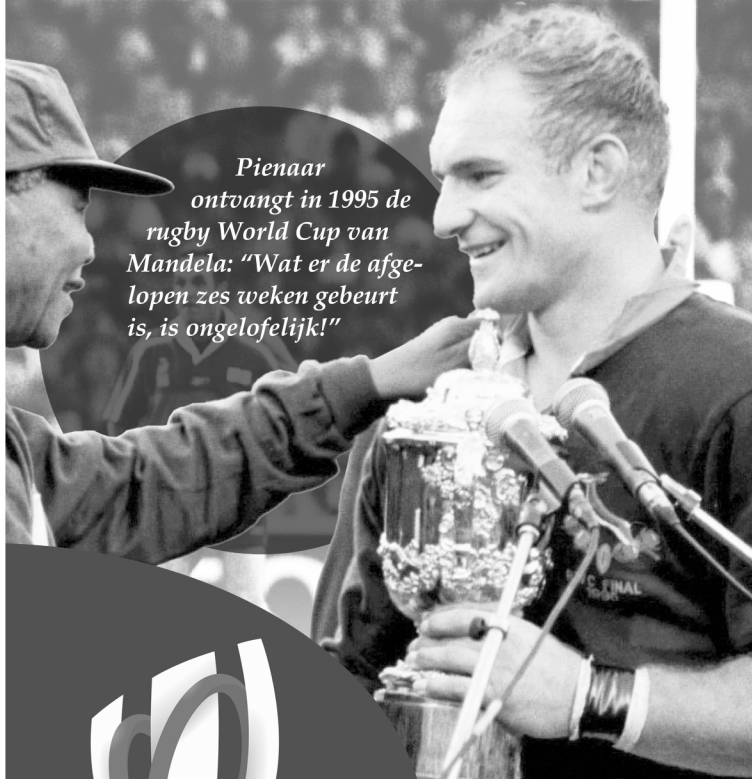
1999: Om en om
tries tijdens de
spannende halve finale
tussen Nieuw-Zeeland
en Frankrijk, waarbij
'Les Bleus' de eindstand
maakte tot 43-31.

WK UITGAVE

JAARGANG 4 | NUMMER 12 | SEPTEMBER 2023

Bier, Bloed & Modder

een rugbyfanzine

Pienaar
ontvangt in 1995 de
rugby World Cup van
Mandela: "Wat er de afge-
lopen zes weken gebeurt
is, is ongelooflijk!"

RUGBY
WORLD CUP
FRANCE 2023

Kosei Ono in actie
met Springbok Victor
Matfield, 2015: Japan
schrijft geschiedenis
door Zuid-Afrika te
verslaan.

‘Als ik rugbypalen zie weet ik dat er beschaving in de buurt is. Al is het maar een dun laagje.’

Hij gaat eindelijk beginnen: het tiende Wereldkampioenschap Rugby. En hoe mooi is dat tweehonderd jaar nadat een jongetje in Engeland de regels brak en zo onze sport uitvond? In deze WK-special zijn een aantal rubrieken aangepast aan het grootste rugbyevenement sinds 2019, want we mogen dan wel sinds 2016 Sevens op de Olympische Spelen hebben, het WK Union was de meest ingrijpende gebeurtenis in rugby sinds de splitsing tussen Union en League in 1895.

Het WK stond aan de wieg van betaling in rugby en heeft de Six Nations, Lions tour, Super Rugby en Heineken Cup opzijgeschoven als ultieme doel voor spelers, coaches, bonden én supporters. Ook de recente besprekingen over een wereldwijde, internationale jaarkalender komen natuurlijk voort uit het feit dat het Noordelijk Halfrond vindt dat ze benadeeld worden bij het WK omdat het Zuidelijk Halfrond dan midden in hun competitie zit en men in Europa net gaat beginnen.

Is dat dan allemaal goed? Hmm, ik denk dat menig Engeland-supporter zich behoorlijk bekocht voelde tijdens de teneur van Eddie Jones die vier jaar lang zei dat het WK het enige was wat telde. Je betaalt toch al gauw € 150,- voor een kaartje op Twickenham tegenwoordig en om dan je ploeg abominabel rugby te zien spelen omdat het allemaal de aanloop is naar het WK, tja. Maar voor de overgrote meerderheid van ons ruggers zijn de komende zeven weken hopenlijk vier jaar wachten meer dan waard geweest.

Een speciaal woord van dank aan de adverteerders die de poster mogelijk hebben gemaakt, samen zijn wij rugby!

Veel leesplezier met deze WK-special.

Bier, Bloed & Modder wordt gemaakt door

Redaktiekollektief ‘The Odd-Balls’: Doedelzak, Goof, Hopeloos, Jan-Julius Bokkepoot, Kap'tein Aardbei, Paper Cut en Sjaanèd

Adverteerders AKtio, All About Rugby, Kwagga Rugby, Project Turn-Over, Rugby Spirit, Serge Barnhoorn en The Dutch Barbarians.

Medewerkers aan dit nummer: Gigi, Jan de Jong, Mental Theo, Shaun Pollard en Tim Visser

Voorkant Gigi

Op onze Facebookpagina vind je alle foto's uit dit nummer, groter en de meeste in kleur:
<https://www.facebook.com/The-Odd-Balls>

Redactieadres: BBMfanzine@gmail.com

Website: www.bierbloedenmodder.nl

Postadres: P/a Bernhardstraat 46, 3248 AD Melissant

Abonnement vanaf € 12,- voor vier nummers. Kijk op onze website, ook voor staffelabonnementen.

Abonnement buitenland € 17,50 voor vier nummers.

La Marseillaise

Allons enfants de la
Patrie,
le jour de gloire est
arrivé!

Contre nous de la
tyrannie
L'étendard sanglant est
levé.

L'étendard sanglant est
levé:

Entendez-vous dans les
campagnes

Mugir ces féroces
soldats?

Ils viennent jusque dans
vos bras

Égorger vos fils, vos
compagnes!

Komt, kinderen des
vaderlands,
de dag der overwinning is
aangebroken!

Tegen ons is de tirannie
het bloedige vaandel van de
tirannie gehesen

Het bloedige vaandel is
gehesen.

Hoort ge in de velden
het brullen van die vreselijke
soldaten?

Zij naderen tot in uw armen
om uw zonen en echtgenotes
te kelen!

Refrein:

Aux armes, citoyens,
Formez vos bataillons.
Marchons! Marchons!
Qu'un sang impur
Abreuve nos sillons

Refrein:

Te wapen, burgers!
Vormt uw bataljons!
Laten we marcheren,
marcheren,
Zodat het onreine bloed
onze voren doordrenkt

Melodie: De oorspronkelijke versie van het Franse volkslied werd geschreven door Claude Joseph Rouget de Lisle, kapitein in het Franse leger, in de nacht van 25 op 26 april 1792, tijdens de Franse Revolutie. Oorspronkelijk werd de melodie van Le Marseillaise ook gebruikt voor het strijdlid van de arbeidersbeweging, 'De Internationale'. In 1830 is de Marseillaise door componist Hector Berlioz opnieuw gearrangeerd.

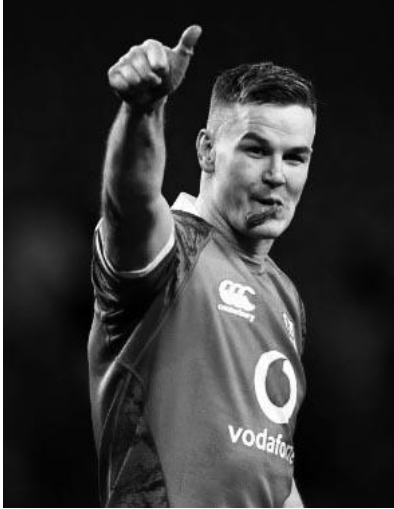
Tekst: Rouget de Lisle, schreef ook de tekst alhoewel de oorspronkelijke titel Chant de guerre pour l'Armée du Rhin (oorlogslid voor het Rijnleger) luidde. De naam Marseillaise dankt het lied aan het feit dat de troepen uit Marseille het luidkeels zongen bij hun intocht in Parijs in de zomer van 1792, op weg naar de oorlog.

Overigens schreef RFC Gouda hun clublied op de tonen van de Marseillaise, maar zij kwamen nooit verder dan:

*Blauw en Groen zijn onze kleuren,
gaat nooit gebeuren, Kampioen!*

DE GROENE VLOEK

Het is natuurlijk niemand ontgaan: de Ierse rugbyploeg heeft een bijzondere relatie met de World Cup. Voorafgaand aan het WK was het nog even extra spannend, aanvoerder Johnny Sexton kwam onder vuur te liggen omdat hij zich nogal had misdragen tegenover scheidsrechter Jaco Peyper. Het lijkt alsof er een vloek over de mannen in het groen heerst, de vloek van de kwartfinales.

De Ieren zijn in de geschiedenis van de World Cup nog geen enkele keer langs de kwartfinales gekomen en hebben een hoop pech 'along the way' gehad. Op twee toernooien na, hebben ze altijd in de kwartfinales mogen staan, maar zijn er nooit voorbij gekomen. In 1987 verloren ze met 33-15 van de Wallabies.

In 1991 leek er een moment van revanche te komen tegen Australië, maar verloor Ierland nipt met 19-18 ze waren zo dichtbij.

In 1995 stond Ierland weer in de kwartfinale, in een rechte lijn tegenover de Fransen, maar verloren hier met een pijnlijke 36-12 en in 1999 stonden ze in een kwartfinale play off tegenover Argentinië, waar ze ook weer in de buurt kwamen, maar toch met 28-24 van het veld af moesten. In 2003 en 2007 kwamen ze de poule niet uit, zelfs de grootste aller tijden, Brian O'Driscoll, kon het niet voor elkaar toveren.

Echter weet O'Driscoll, als aanvoerder, in 2011 de Ieren toch de kwartfinales weer in te leiden, maar moeten ze het afleggen in een 22-11 verlies tegen Wales. Onder leiding van Paul O'Connell (die in de laatste poulewedstrijd zijn laatste wedstrijd voor Ierland speelde tegen Frankrijk) komen de Ieren in 2015 wederom in de kwartfinale te staan. Helaas, wederom een verlies, dit keer tegen de Argentijnen (43-20) en in 2019 verliezen ze onder leiding van Rory Best met 46-14 van Nieuw-Zeeland.

Maar nu worden de bogen gespannen en richten we ons op 2023. Dit zou zomaar het beste Ierland team kunnen zijn in jaren. We hebben het beest Peter O'Mahony, aanvoerder Sexton mag weer meespelen wanneer de World Cup begint en met een driekwartlijn waar onder andere Mack Hansen zijn wilde haren en bikersnor in de wind laat zwieren, moet er toch wat mogelijk zijn? Maar ondergetekende houdt zijn hart vast, kan Johnny Sexton met zijn ploeg dan eindelijk de 'Groene Vloek' doorbreken? Zal dan eindelijk de groene klaver de cup mee naar huis mogen nemen? Ik hoop van wel. We gaan het meemaken, nu maar hopen dat de kwartfinales wat mee zullen vallen.

Kap'tein Aardbei

EEN ALTERNATIEVE GESCHIEDENIS

In plaats van een saaie opsomming van deelnemers, topscorers en organisatoren trakteert de redactie op anekdotes en minder bekende feitjes, daar lezen jullie *Bier, Bloed & Modder* tenslotte voor.

HET ONTSTAAN

In 1983 werden de eerste voorstellen voor een WK rugby gedaan, maar vooral in Europa was men huiverig dat hierdoor de amateurstatus van de sport zou verdwijnen. Door de dreiging van een wereldwijde profcompetitie, die buiten de IRB opgezet zou worden, ging men in 1985 toch akkoord. Ierland en Schotland stemden als enige tegen en Frankrijk stemde voor indien ook niet-leden van de IRB mochten meedoen. Rugby was daarmee een van de laatste mondiale, grote sporten om een WK te organiseren.

1987 DE EERSTE

"We namen het niet echt serieus", zou Engeland-prop Paul Rendell later zeggen over 1987. "Toen kwamen we aan en we konden onze ogen niet geloven: Nieuw-Zeeland had prachtige, gesponsorde trainingspakken, een semiprofessionele staf en waren al maanden in training. *Bastards! Smerige valsspelers.*" De Engelse internationals gedroegen zich nog net zoals vierdeklasserspelers, compleet met drankbacchanalen en verkiezingen in piepkleine broekjes. Wales zat met Schotland en Ierland dertig uur in hetzelfde vliegtuig. Paul Thornburn, Wales: "We kregen bij aankomst een waarschuwing dat we de amateurstatus in ere moesten houden, maar toen we de televisie aanzetten in het hotel zagen we spelers van Nieuw-Zeeland in allerlei reclames voorbijkomen."

Fiji werd een week voor het WK verrast door een militaire coupe. Al het vliegverkeer werd platgelegd. De spelers onder leiding van George Simpkin, de man die de moderne plastic kicking tee uitvond, bleven trainen, maar de organisatie van het WK kon dagenlang geen contact krijgen en nam alvast contact op met het 'reserveteam' West-Samoa. Pas toen het vliegtuig uit Fiji een paar dagen later in Auckland landde kon de organisatie opgelucht ademen.

Het concept van het WK was voor veel spelers nog vreemd. Ieuan Evans, later aanvoerder van Wales: "Het voelde bizar dat Wales 18.000 kilometer van huis tegen Ierland speelt terwijl het in Cardiff drie uur 's ochtends is. Onder andere door de halve finale tussen Australië en Frankrijk - een wedstrijd die door velen nog steeds als een van de beste ooit wordt bestempeld - werd het WK een groot succes met Nieuw-Zeeland als de verwachte, maar terechte winnaar. Rugby bleef een amateursport en zo stond WK-winnaar Graig Jones de dag na de finale om 05.30 uur buiten zijn huis te wachten om te werken als dakdekker. Leuk weetje: Pascal Ondart, Franse prop, nam zes weken onbetaald vakantie en liet zijn vrouw met drie kinderen en een half afgebouwd nieuw huis achter. Toen hij terugkwam uit Nieuw-Zeeland bleken vrienden en dorpsbewoners zijn huis afgebouwd te hebben.

1991 EUROPA IS OM

Na het succes van het eerste WK waren ook de 'Home Nations' om en werd het tweede WK gespeeld in de landen van de Five Nations met Engeland als belangrijkste gastheer. Debutant Roemenië was rond kerst 1989 dankzij een bloedige revolutie verlost van 42 jaar communisme onder

dictator Nicolae Ceaușescu. Wel tegen een vreselijke kostprijs: onder de 1500 doden waren een aantal ruggers die voorop waren gegaan in de revolte, waaronder Florica Murariu die zijn land in 1988 nog naar een 9-15 overwinning tegen Wales in Cardiff leidde. De spelers waren dankbaar voor alles in Nieuw-Zeeland, of zoals coach Ross Cooper, zelf een Kiwi, zei: “Ze kregen net als alle andere spelers dertig dollar per dag van de IRB, maar ik zag nooit iemand er een dollar van uitgeven. Ze spaarden alles op om mee naar huis te nemen en aan hun familie te geven.” Wales ging in hun openingswedstrijd onderuit tegen West-Samoa, wat leidde tot de fameuze uitspraak: ‘Thank heavens Wales weren’t playing the whole of Samoa’. De halve finale tussen Nieuw-Zeeland en Australië bracht heftige emoties met zich mee. Een jonge vrouw uit Adelaide stuurde een fax naar de Aussies en beloofde ‘fantastische gratis seks’ aan de eerste tryscorer. Toen beide props McKenzie en Daly zich over de doellijn storten voor de eerste try bleek de vrouw uit Adelaide plots onbereikbaar. Australië won de finale met 12-6 van gastheer Engeland. De teleurstelling bij de Engelsen was enorm. Na afloop was de sfeer in de kleedkamer desastreus en op dat moment kwam premier John Major binnen. Iedereen keek naar aanvoerder Will Carling om wat te zeggen, maar die kon het niet opbrengen. Toen stond Harlequins-flanker Mickey Skinner op, slechts gekleed in een handdoek stapte hij op Major af, stak zijn hand uit en zei: “Leuk om je te ontmoeten, bolle.”

1995 LOMU EN MANDELA

De All Blacks wonnen hun laatste poulewedsstrijd met 145-17 van Japan. Een Zuid-Afrikaanse journalist schreef in zijn verslag: “Jullie zouden jezelf moeten schamen, tegen kinderen spelen.” Twintig jaar later zou hij wel anders piepen.

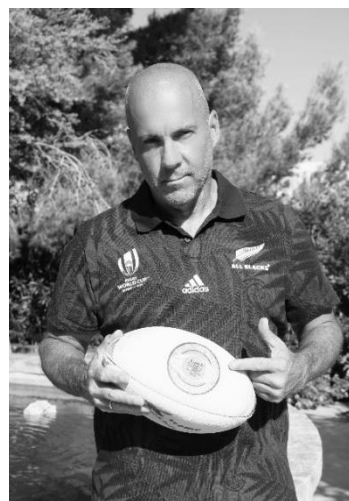
Het WK in Zuid-Afrika zou met een iconisch moment eindigen, maar kende ook een van de grootste tragedies. Max Brito een 24-jarige flanker speelde voor Ivoorkust. De West-Afrikanen hadden zich verrassend ten koste van Afrikaanse rugbysporters als Zimbabwe en Namibië geplaatst en speelden hun laatste poulewedsstrijd tegen Tonga. Na drie minuten sloeg het noodlot toe: Brito maakte een break maar werd getackled door Ionke Afeaki waarna een aantal andere spelers op hem vielen. Brito bleef voorovergebogen en bewusteloos liggen en werd meteen naar het ziekenhuis gebracht waar werd geconstateerd dat hij vanaf de nek naar beneden verlamd was. Ondanks zijn door rugby opgelopen verlamming bleef hij de sport altijd volgen en werd elke vier jaar uitgenodigd om het toernooi bij te wonen. Max Brito overleed afgelopen 19 december op 54-jarige leeftijd.

De halve finale tussen Zuid-Afrika en Frankrijk dreigde niet door te gaan door slecht weer. Het veld stond onder water en de 24 keukenhulpen die men een bezem had gegeven om het water van het veld af te vegen deden meer kwaad dan goed. Het thuisland was in paniek, als de wedstrijd werd afgelast zou Frankrijk naar de finale gaan omdat Zuid-Afrika twee rode kaarten had gekregen in de poulefase. Uiteindelijk gaf Bevan toe en profiteerde de thuisploeg van het zware veld door de flegmatieke Fransen van het veld te maulen en rucken.

De finale tussen Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika, de grootste rivaliteit in wereldrugby, werd een spektakelstuk. De ongenaakbare All Black Jonah Lomu die met zijn vier try's

Waar zou je graag een Happy Hardcore versie van maken?

“Whahaha, Uruguay dan maar, een mix van tango, gevoel, passie en vrolijke noten. Ergens klinkt het ook heel Europees, maar dat is niet zo vreemd als je bedenkt dat Uruguay van alle Zuid-Amerikaanse landen het meest een Europese stijl heeft.”

Wie hoop je dat er wereldkampioen wordt?

“Ik ben al sinds ik rugby speel fan van Nieuw-Zeeland en sinds ik daar een ‘Haka’ heb meegemaakt helemaal. Ik heb een hele kast vol met shirts en hoodies van de All Blacks. Ik heb ook een zwak voor Zuid-Afrika en Schotland, mooie rugbylanden. Ik was ooit in Zuid-Afrika toen ze

van Australië wonnen. Man, man wat een feest. Zelf speelde ik ooit in het zuiden van Engeland tegen teams uit verschillende landen. We verloren natuurlijk dik, maar het respect en de sfeer was fantastisch, om nooit te vergeten. Los van de ‘pints’ drinken na de wedstrijd, want dat verloren we ook, hahaha.”

Ga je het WK volgen?

“Ik kijk alleen Formule 1 en rugby, andere sporten boeien me niet. Ik heb ook een app op Instagram waar je altijd mooie highlights krijgt. Rugby was en is voor mij de mooiste sport, ik heb er veel geleerd qua doorzetten en nooit opgeven. Niet het vallen is falen, maar het weigeren op te staan.”

THEO'S TOP 5

Nieuw-Zeeland
Engeland
Wales
Uruguay
Chili

&

FLOP 5

Australië
Ierland
Tonga
Frankrijk
Italië

ALL ABOUT RUGBY

www.allaboutrugby.nl

Specialist in alle rugbybenodigdheden
Hinthamerstraat 170, 5211 MV 's-Hertogenbosch

RUGBY ZORGDE VOOR HET VOLKSLIED VOOR SPORTWEDSTRIJDEN

Tegenwoordig genieten we met volle teugen van onze rugbyhelden die diep ontroerd, gespannen of uit volle borst hun volkslied meezingen voor de wedstrijd. Maar het zingen van een volkslied voor een sportwedstrijd was nooit een gegeven tot 16 december 1905. Op die dag plaatste de lokale krant 'The Western Leader' een ingezonden brief van voormalig Wales-international Thomas Williams. Hij vond dat Wales wel wat ondersteuning kon gebruiken tegen Nieuw-Zeeland die op hun eerste tour naar Europa al 37 wedstrijden ongeslagen waren en rugby van een kwaliteit lieten zien die men Europa nog nooit had gezien. Nadat Schotland (7-12) en Engeland en Ierland (beiden 0-15) aan de 'zwarte zegekar' waren gebonden moest Wales de eer van de 'Home Nations' hooghouden.

Nadat de All Blacks hun Haka hadden afgesloten gingen de 47.000 toeschouwers op Cardiff Arms Park als één over in 'Gwlad!, GWLAD!, pleidiol wyfi'm gwlad' de eerste zin van het Welsh volkslied zoals Thomas Williams had voorgesteld. De gasten waren met stomheid geslagen en de Welshmen onder aanvoering van hun talisman Edward 'Teddy' Morgan gingen een hevig gevecht aan waarin Morgan de zwaar (nu nog steeds) omstreden try scoorde die Wales de 3-0 thuiszege gaf in wat voor velen de 'Match of the Century' was. Het was de eerste keer dat een volkslied voor een sportwedstrijd was gezongen.

Speciaal voor BB&M luisterde ex-Dukespeler, voormalig TMF-presentator en één van de bekendste DJ's ter wereld, Mental Theo, naar de volksliederen van de WK-deelnemers. Wij stelden hem ook een paar vragen:

Van welk lied krijg je echt kippenvel?

"Nieuw-Zeeland. Wij zijn daar een maand op vakantie geweest, hebben de cultuur in ons opgenomen en zijn verliefd geworden op de tradities, puur, eerlijk en met de natuur. Je ziet het ook terug in hun rugby, de toewijding, de passie en de enorme steun van de bevolking."

Waar viel je bijna bij in slaap?

"Ik vond dat van Tonga slaapverwekkend. Mooie emotie, maar niet mijn ding ook al komt het dicht in de buurt van de mooie tradities uit die gebieden. Er zal vast een goede reden zijn waarom het zo klinkt."

RUGBYKAMPEN EN -CLINICS DOOR HEEL NEDERLAND

Learn from the best, to become the best!

In alle vakanties krijg je training van de beste spelers van Nederland om een nog betere rugbyer te worden. Veel rugbyen, veel leren en heel veel plezier. Je kan meedoen vanaf 6 jaar tot 17 jaar. Omdat je op leeftijd en niveau wordt ingedeeld, word je altijd uitgedaagd. Zien wij jou ook? That's the Spirit!

**Inschrijven en meer info
op www.rugbyspirit.nl**

tegen Engeland de eerste rugbysuperster werd kon zijn stempel niet op de wedstrijd drukken, onder andere door een voedselvergiftiging, net als het merendeel van Nieuw-Zeeland. De vraag is nog steeds: was dit opzet? De uitreiking van de 'Bill' door Nelson Mandela aan de aanvoerder van de Bokke, Francois Pienaar, is een van de iconische momenten uit onze sport. Na de finale vroeg een televisieverslaggever aan Pienaar hoe het voelde om door 62.000 fans aangemoedigd te worden. Pienaar antwoordde: "Er waren geen 62.000 mensen die achter ons stonden, het waren er 43 miljoen."

1999 VOOR HET EERST BETAALD

Voor het toernooi van 1999 waren alleen Wales, Zuid-Afrika, Nieuw-Zeeland en Frankrijk geplaatst. Dat betekende dat de overige 16 landen uit kwalificatie zouden komen. Nederland kwam in de kwalificatie tot grote hoogten en diepe dalen. Na winst op Polen, Oekraïne en België, was het verlies tegen poulewinnaar Roemenië niet erg. Nederland door naar de C-ronde met wedstrijden tegen Engeland en Italië. Iedereen die 110-0 leest weet waar wij het over hebben. De beruchte of beroemde, het is maar hoe je het bekijkt, nederlaag tegen Engeland. Vier dagen later in hetzelfde Huddersfield waren de mannen van bondscoach Geoff Old ook onmachtig tegen Italië en gingen door naar de repechage waarin ze uit en thuis tegen Zuid-Korea speelden. Thuis in Amsterdam werd nog met 31-30 gewonnen, maar in Seoul waren de Aziaten met 78-14 veel te sterk en was de grootste kans om deel te nemen aan het WK verkeken.

Het eerste volledige pro-WK ontlokte een aantal spelers van kleinere landen waar betaling nog niet heilig was teleurgestelde uitspraken. Rod Snow, een Canadese prop: "Niemand wil meer shirtjes ruilen met ons, ze houden liever hun shirt om ze na het WK voor veel geld te verkopen." Zijn landgenoot Al Charron, die 76 keer voor zijn land speelde: "Spelers drinken niet meer samen met hun tegenstander een biertje na de wedstrijd, er is veel minder socialising, dat is ronduit jammer." De vreemde poule-indeling van vier landen in vier poules zorgde ervoor dat er play-offs voor de kwartfinales gespeeld moesten worden. Argentinië zorgde voor een enorme verrassing in het Noord-Franse Lens. Bij rust stond tegenstander Ierland nog met 9-15 voor, maar Los Pumas vochten terug en Diego Albanese zorgde met de enige try uit de wedstrijd voor een 28-24 overwinning en de eerste keer dat Argentinië bij de laatste acht kwam en Ierland voor het eerst niet. Voor de grootste verrassing zorgden echter de Fransen, die het toernooi ingingen als Wooden Spoon-winnaar dat jaar. De 26 punten die ze na rust tegen Nieuw-Zeeland scoorden in hun halve finale zette Twickenham en de rugbywereld op zijn kop. Toch konden 'Les Blues' het niet bolwerken in de finale tegen Australië. De Wallaby's hadden hun verdediging getraind door Rugby League-coaches (nu de gewoonste zaak van de wereld) en dat betaalde zich uit. In het hele toernooi wist alleen de Zuid-Afrikaan Juan Grobler, die voor Amerika flanker speelde, in de poulefase een try tegen de WK-winnaars te scoren.

2003 JOHNNY WINT VOOR EUROPA

Georgië kwalificeerde zich in 2002 voor het eerst voor het WK en heeft sindsdien elke keer meegedaan. De 'Lelos' wonnen hun laatste wedstrijd voor 45.000 toeschouwers in Tbilisi, terwijl nog anderhalf miljoen mensen thuis voor de

WK RUGBY RECORDS 1987 – 2019

televisie zaten op een totaal van nog geen 4 miljoen, van aardsvijand Rusland. In 1991 had Georgië zich als eerste niet-Baltische staat onafhankelijk verklaard van de Sovjet-Unie maar kwam een jaar later in een bloedige burgeroorlog waarin Rusland op zijn minst een schimmige rol speelde. Met tranen in hun ogen zongen de spelers hun volkslied met de toepasselijke titel 'Vrijheid'.

De voorbereiding van Zuid-Afrika was op zijn minst 'onorthodox'. Er verschenen foto's in de pers waarop naakte spelers in een ijskoud meer stonden met een bal voor hun edele delen. Ze hadden die ballen onder water moeten opblazen. Ook moesten ze in schutterssputjes staan terwijl het Engelse volkslied en de Haka werden afgespeeld. Volgens teammanager Gideon Sam viel het allemaal wel mee, maar werden ze natuurlijk wel klaargestoomd voor het 'strijdperk'. Het publiek vond de methoden van 'Kamp Staaldraad' barbaars, zeker nadat een anonieme speler naar buiten bracht dat degenen die wegwilden onder dreiging van gewapende soldaten werden teruggebracht naar de barakken.

Hoe rugby veranderd was sinds 1987 bewees het Engelse team. Hun laatste aanwinst in de staf heette Cherylle Calder en zij was de 'eyesight' coach. Waar een paar jaar voor het eerste WK een trainer nog als onsportief werd gezien, daar trinden de Engelse spelers nu hun gezichtsvermogen. Het hoorde, net als schone shirts voor de tweede helft, bij de minutieuze voorbereiding van Clive Woodward. Het betaalde zich uit in de eerste en enige titel voor 'Europa' na de befaamde dropoal van Jonny Wilkinson in de finale tegen gastland Australië. Sommige Engelse spelers moesten duidelijk nog wennen aan hun nieuwe heldenstatus. Toen het team op Buckingham Palace werden ontvangen en een lakei aan Mark Regan de vraag stelde: "Earl Grey?", antwoorde de prop: "Euh nee, Mark Regan, Leeds Tykes" tot groot vermaak van zijn maatjes.

2007 NIET ZO 'MAGNIFIQUE'

Het toernooi begon voor gastland Frankrijk desastreus. De openingswedstrijd in een kolkend Stade de France eindigde tegen Argentinië in een 12-17 nederlaag. Maar de Argentijnen waren nog lang niet klaar. Vier dagen later legden ze Georgië met 33-3 over de knie, vervolgens regen ze Namibië met 63-3 aan hun zegekar om als laatste Ierland met 15-30 te verslaan en als poulewinnar voor Frankrijk te eindigen.

Het WK van 2007 was sowieso een toernooi van (bijna) verrassingen. Ierland wist nog net van Georgië te winnen met 14-10, maar het beste team verloor in Bordeaux. Onder aanvoering van hun fly-half Merab Kvirikashvili speelden de Lelos een ijzersterke wedstrijd waarbij hun bebaarde voorwaartsen de Ieren het veld over joegen. De 15.000 Ierse fans zagen tot hun grote schrik dat de 7-10 ruststand volkomen terecht was. Uiteindelijk bleek de discipline van de Ierse verdediging en een try van fullback Girvan Dempsey teveel voor de dappere Georgiërs die zich wel lieten zien als een serieuze tegenstander.

Het toernooi zorgde ook voor de doorbraak van Fiji op het wereldtoneel. De Flying Fijians verrasten Wales met 34-38 en gingen ten koste van de Welshmen naar de kwartfinales. Die leverden wederom spektakelstukken op waar Engeland nipt van Australië won, Frankrijk de All Blacks met 18-20 versloeg door een try van Yannick Jauzion en Argentinië de Schotten naar huis stuurde met 13-19. Het sprookje van de Pumas eindigde in Parijs waar ze in de strijd om de 3^e plek

MEESTE TRY'S IN TOTAAL:

15 Jonah Lomu (NZL) 1995, 1999
15 Brian Habana (RSA) 2007 - 2015
14 Drew Mitchell (AUS) 2007 – 2015

MEESTE DROP-GOALS IN EEN WEDSTRIJD:

5 Jannie de Beer (RSA) vs. Engeland 24-10-1999

MEESTE TRY'S IN EEN WEDSTRIJD:

6 Marc Ellis (NZL) vs. Japan 4-6-1995
5 Chris Latham (AUS) vs. Namibië 24-10-2003
5 Josh Lewsey (ENG) vs. Uruguay 2-11-2003

JONGSTE SPELER IN EEN WK-WEDSTRIJD:

George North (WAL), 19 jaar en 166 dagen (hij scoorde twee try's in zijn debuut tegen Namibië op 26-9-2011)

MEESTE PUNTEN IN TOTAAL:

277 Jonny Wilkinson (ENG) 1999 – 2011
227 Gavin Hastings (SCO) 1987 – 1995
195 Michael Lynagh (AUS) 1987 - 1995

HOOGSTE GELIJKSPEL:

23-23 Canada – Japan 27-9-2011

MEESTE PUNTEN IN EEN WEDSTRIJD:

Nieuw-Zeeland 145 - Japan 17 op 4-6-1995
Australië 142 – Namibië 0 op 24-10-2003
Engeland 111 – Uruguay 13 op 2-11-2003

MEESTE TOESCHOUWERS BIJ EEN WEDSTRIJD:

89.267 Ierland vs. Roemenië 27-9-2015 Twickenham

MEESTE WEDSTRIJDEN OP HET WK:

22 Jason Leonard (ENG), 1991 – 2003
22 Richie McCaw (NZL), 2003 – 2015
21 Alun Wyn Jones (WAL), 2007 – 2019

MEESTE WEDSTRIJDEN ALS AANVOERDER:

13 Richie McCaw (NZL), 2003 – 2015

MEESTE WERELDBEKERS:

3 Zuid-Afrika: 1995, 2007, 2019
3 Nieuw-Zeeland: 1987, 2011, 2015
2 Australië: 1991, 1999

MEESTE PUNTEN IN EEN TOERNOOI:

126 Grant Fox (NZL) in 1987

TIER 1 WEDSTRIJD, DIE NOG NOOIT OP EEN WK

GESPEELD ZIJN:

Engeland – Ierland
Schotland – Wales
Ierland – Zuid-Afrika

OUDSTE SPELER IN EEN WK-WEDSTRIJD:

Diego Ormaechea (URU), 40 jaar en 13 dagen tegen Spanje op 2-10-1999

MEESTE FINALES VERLOREN:

3 Engeland in 1991, 2007 en 2019
3 Frankrijk in 1987, 1999 en 2011
2 Australië in 2003 en 2015

RUGBY & MODE

Het is als voorwaartse eigenlijk een beetje vloeken in de kerk, iets met mode hebben. Zo'n beetje als Amstel een goed biertje noemen, maar afijn. Als liefhebber van gekke schoenen, op en af het veld, ging ik eens op onderzoek uit. En waar beter te beginnen dan in Frankrijk, de uitvinder van 'Le French Flair'. Dus ga je naar het WK en ben je ook nog een 'fashionisto/a' loop dan gerust een winkel binnen van één van de volgende merken.

EDEN PARK

Het eerste merk is Eden Park. Opgericht in 1987 door twee spelers van Racing Club de France (nu Racing '92), Franck Mesnel en Eric Blanc, die vonden dat het tijd werd voor een net en high-class rugbykledingmerk.

Het merk legt in zijn ontwerp focus op de

kernwaarden van rugby: passie, solidariteit, discipline en respect en wil hiermee de Franse flair weergeven in hun jerseys, op en naast het veld. De naam verwijst naar het stadion in Auckland waar Mesnel en Blanc met Frankrijk in 1987 de finale speelden tegen Nieuw-Zeeland.

Eden Park

P A R I S

SERGE BLANCO

Sprekend over die finale komen we bij het merk Serge Blanco, de kettingrokende Bask van Venezoleaanse afkomst,

Serge Blanco

die door velen als de beste fullback ter wereld wordt gezien. Jean-Jacques Lauby, voormalig sportleraar en liefhebber van ovale ballen, bood Blanco aan zijn kledingmerk naar hem te

vernoemen. Blanco was aan het einde van zijn carrière en zag dit als een prachtige, volgende stap. Een handdruk later en de rest is geschiedenis. De kracht van het merk zat hem jaren in de poloshirts en overhemden, maar de kledinglijn is ondertussen uitgebreid met schoenen en koffers.

RUCKFIELD

Sinds 2007 vormen ex-rugger Sebastien Chabal en Ruckfield een hecht team, een team van aanvallers. Een vriendschap die is geboren door een gezamenlijke liefde voor de sport. Het rugbymerk heeft als doel het uitstralen van de kernwaardes van rugby: Elegantie, Kracht, Delen en Kameraadschap. Chabal, de reus die in Engeland de bijnaam 'Caveman' kreeg is tegenwoordig onder andere presentator en boegbeeld voor rugby en straalt enthousiasme en comfort uit met zijn kledingmerk.

OLIPHIL

Oliphil werd opgericht door Olivier en Philippe Carbonneau. Deze mannen zijn geboren en getogen in het Franse Toulouse, speelden samen als center voor de plaatselijke trots en werden in 1994, 1995 en 1996 kampioen van Frankrijk. Hun leidmotief zijn de kernwaarden van rugby maar ook de teamgeest en gezelligheid.

Kap'tein Aardbei

wederom van Frankrijk wonnen. Zuid-Afrika werd onverwacht een wat saaie winnaar.

2011 DE ZWARTE VLOEK GEBROKEN

Na 1987 moest Nieuw-Zeeland natuurlijk op eigen bodem de tweede titel binnenhalen. Met veel pijn en moeite, wonnen de All-Blacks de finale met 8-7 van Frankrijk. De strafschoep waarmee Nieuw-Zeeland de titel won werd raak getrap door Stephen Donald. Donald hoorde twee weken voor de finale dat coach Graham Henry naar hem opzoek was, zijn telefoon stond uit omdat hij op visvakantie was met een maatje. Na de finale werd hij een nationale held die de 'zwarte vloek had gebroken'. Ondanks dat hij verloor werd de Franse aanvoerder Thierry Dusautoir uitgeroepen tot Man of the Match. De flanker maakte maar liefst twintig tackles in de zestig minuten die hij speelde.

2015 RUGBY IS AMERSFOORT

Het WK in Engeland kenmerkte zich door een nieuwe zegetocht van Richie McCaw's All Blacks. Sonny Bill Williams schreef zijn naam in de geschiedenisboeken, nadat hij de 14-jarige Charlie Line zijn winnaarsmedaille gaf. Charlie was het veld na de finale opgerend om zijn held te feliciteren, maar werd getackeld door een steward. SBW duwde de steward aan de kant, liep met Charlie naar de zijlijn hielp hem de tribune op en gaf hij hem zijn medaille. De gunstige uitzendtijden en de deal die RC Eemland-voorzitter en Michiel Campagne met zijn bedrijf Skynet sloot met Ziggo zorgde voor live rugby van het hele WK op televisie. Onder andere hierdoor was er een toename van bijna twintig procent meer jeugdleden in Nederland. Ook kwamen er in de volgende vier jaar meer nieuwe clubs bij dan de dertig jaar ervoor.

2019 DRIE KEER ZUID-AFRIKA

De Europese kwalificatie onttaarde in een lachertje toen achtereenvolgens Spanje, België en Roemenië werden gediskwalificeerd omdat ze onrechtmatige spelers hadden opgesteld. Het WK in Japan was één grote verrassing. Het toernooi was vlekkeloos georganiseerd, supporters ruimden zelf de stadions op na de wedstrijden en de 'Brave Blossoms' werden ongeslagen poulewinnaar door achtereenvolgens Rusland, Ierland, Samoa en Schotland te verslaan. Als gevolg van orkaan Hagidis gingen op 12 en 13 oktober de wedstrijden Nieuw-Zeeland – Italië, Engeland – Frankrijk en Namibië – Canada niet door en werden omgezet in 0-0 gelijke spelen een unicum in de geschiedenis van het WK.

In de halve finale tussen Engeland en Nieuw-Zeeland waren de All Blacks huizenhoog favoriet; ze hadden sinds het WK van 2011 niet meer verloren. Veertien WK-wedstrijden op rij winst, een record. Maar Engeland speelde zijn beste wedstrijd onder Eddie Jones en strafte de kiwi's keihard af. In de finale trof de winnaar van 2003 de winnaar van 1995 en 2007 Zuid-Afrika. De Bokke wonnen door onder andere een geweldige try van Cheslin Kolbe, en man worden we er al vier jaar op sociale media aan herinnert. Zuid-Afrika was overigens het eerste land dat het WK won na verlies in een poulegame, hun eerste wedstrijd de All Blacks 23-13.

Het WK is niet meer weg te denken en het tiende WK dat vrijdag 8 september in Parijs aftrapt met het gastland tegen de All Blacks zou wel eens het mooiste rugbyevenement ooit kunnen worden.

Doedelzak

DE WEBB ELLIS CUP

In deze special kan in 'De Prijzenkast' maar één prijs in de schijnwerpers staan: de Webb Ellis Cup. Van de Cup bestaan trouwens twee officiële exemplaren, die afwisselend worden gebruikt. De ene is een originele trofee uit 1906 (op zijn beurt weer geïnspireerd door een beker uit 1740), de ander een replica, gemaakt voor de eerste RWC in 1987.

De beker is uiteraard vernoemd naar William Webb Ellis, die in 1823 tijdens een partijtje schoolvoetbal ineens met de bal in zijn handen begon te rennen en zo de eerste rugby-actie ooit maakte. Australische media doopten de Webb Ellis Cup overigens al snel om naar 'Billy' nadat hij in 1991 door de Wallaby's was gewonnen. Ze organiseerden in 1999 de campagne: 'Bring Back Billy'. Met succes, want de Wallabies versloegen Engeland in de finale en brachten zodoende 'Billy' inderdaad mee terug naar huis.

De 38-centimeter hoge trofee is van verguld zilver en weegt vijf kilo. Eén van de twee handvatten is versierd met het hoofd van een satyr, een mythologische bosgod, de ander met het hoofd van een nimf een natuurgodin eveneens uit Griekse mythologie. Om onduidelijke redenen prijkt bovenop de Webb Ellis Cup een ananas. Wellicht een verwijzing naar de Pizza Hawaï, door velen beschouwd als het summum van culinair genot. Extra saillant: ook bovenop de beker voor de winnaar van het Wimbledon Gentlemen's Singles toernooi staat zo'n ananas.

De Webb Ellis Cup mag niet zonder handschoenen worden aangeraakt, behalve door de voorzitter en vicevoorzitter van World Rugby, staatshoofden, voormalige winnaars en Tim Mudde. Direct na iedere RWC-finale wordt de naam van de kersverse winnaar in de Cup gegraveerd. Het eerste land dat de Webb Ellis Cup wist te bemachtigen, was Nieuw-Zeeland in 1987. Dat lukte de All Blacks daarna nog twee keer (in 2011 en 2015), een prestatie die alleen is geëvenaard door Zuid-Afrika (in 1995, 2007 en 2019). Australië won 'Billy' dus twee keer en in 2003 drop-kickte Johnny Wilkinson in de laatste minuut de eerste Webb Ellis Cup in de prijzenkast van Engeland. Toenmalige Engeland-captain Martin Johnson herinnerde zich later: "Het bizarre was dat toen we thuiskwamen, mensen de beker bijna aanbaden. Ik was bij een evenement waar de beker op een tafel een kamer werd binnengereden... en de beker kreeg een staande ovatie!" En in 2023? We gaan het zien!

Jan-Julius Bokkepoot

JAN'S RUGBYMUSEUM

Op onze vraag of Jan in zijn museum wat WK-souvenirs heeft kon hij natuurlijk allen maar bevestigend antwoorden en zo trokken we weer naar Oudenbosch om ons te vergapen aan zijn prachtige verzameling.

STRUISVOGELEI

Dit bijzondere ei kocht Jan niet in Zuid-Afrika toen daar het fameuze WK van Lomu, Mandela en Pienaar werd gehouden. Het ei zou de reis terug vast niet overleefd hebben. Dit souvenir aan het WK dat een natie verbond wist Jan op internet te bemachtigen. De logo's van alle deelnemende landen staan op het struisvogelei dat Jan in een glazen stolp bewaard.

ZITKUSSENS

Een van de mooie tradities die helaas verloren zijn gegaan bij het WK zijn de speciale zitkussentjes die vroeger gemaakt werden. Jan kocht er twee bij de WK's van 1995 in Zuid-

Afrika en 1999 in Wales want ondanks dat Jan een eersterijer in hart en nieren is wil hij wel gewoon lekker zitten. Ondertussen hebben we misschien wel betere stoeltjes in de stadions, maar

de verzamelaar in Jan hoopt natuurlijk dat er straks in Frankrijk ook weer van deze mooie kussentjes zijn.

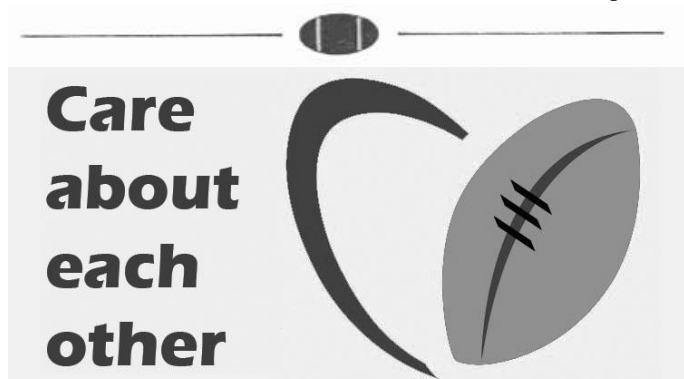
SHIRT

Het mooiste bewaren we voor het laatste. In 2003 speelden Samoa en Zuid-Afrika tegen elkaar in Brisbane. Voor bijna 50.000 toeschouwers wonnen de Bokke met 60-10 in hun laatste poulewedstrijd. Bij Samoa speelde Desmond R. Tuiavi'i, beter bekend als Des als flanker mee. Na het WK vertrok hij naar Europa en kwam via een aantal omzwervingen bij AAC in Amsterdam terecht. Later speelde hij o.a. ook nog voor DIOK voor hij RC Invictus in Noordwijk oprichtte in 2018. Op Youtube staat een filmpje waarin Des en Bokke-aanvoerder Corne Krige shirtjes ruilen voordat beide teams gezamenlijk knielen voor een gebed. En het is dat shirt van de Zuid-Afrikaanse captain dat Jan een aantal jaar geleden van Des kocht en nu een speciaal plekje in Jan's museum heeft.

Link naar het filmpje:

<https://www.youtube.com/watch?v=ei5uL0bSMNc>, shirt ruilen na een seconde of 50.

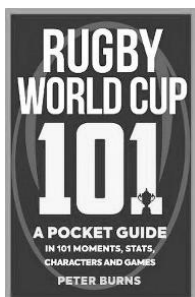
het kwalificatieproces, de teams, de sterren, het programma, wat statistieken, de stadions en natuurlijk veel mooie foto's. Prijs die wij vonden was €17,50, maar de Franse versie met Dupont voorop natuurlijk is in Frankrijk waarschijnlijk een paar euro goedkoper.

THE FLYING DUTCHMAN OP HET WERELDKAMPIOENSCHAP

Als rugbyer heb je natuurlijk verschillende grote doelen die je kunt behalen, vele eer dat je in ontvangst kan nemen en mooie teams waar je op uitnodiging voor kan spelen. Veel van deze avonturen heeft Tim Visser beleefd, zo heb ik hem eerder mogen spreken over zijn tijd bij de Barbarians, maar de World Cup? Dat is natuurlijk een heel ander niveau.

RUGBY WORLD CUP 101

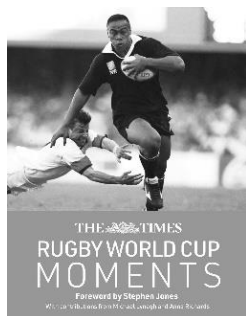
En voor alle liefhebbers van feitjes, lijstjes en hoe de spelers die WK's beleefden is er de 'Rugby World Cup in 101 moments, stats, characters and games' van Peter Burns. Burns heeft een paar geweldige boeken over o.a. The British and Irish Lions op zijn naam staan dus een makkelijk leesbaar overzicht met goeie uitspraken van spelers is hem wel toevertrouwd. Dit boek gaat tot en met het WK van 2015 en begint elke keer met een verhaal over een bizarre voorbereiding en eindigt met de winnende aanvoerder en coach en een paar statistieken. Tussendoor iconische momenten, dito foto's en anekdotes en dat allemaal voor €10,99 en 265 bladzijden.

In 2013 had Tim zijn been gebroken, en was bijna negen maanden uit de running. Maar, vertelt hij trots: "In 2014 ben ik met Schotland mee naar Amerika geweest, wat achteraf heel belangrijk was, daar heb ik heel goed gespeeld." Bij Edinburgh ging het toen wat minder. "Onze nieuwe coach hield veel van de bal wegschoppen en dan kon ik niet doen waar ik goed in was, namelijk tries scoren." Vervolgens haalde Tim de voorselectie en ging drie maanden ontzettend zware training in. Tijdens de voorwedstrijden (een tegen Frankrijk en twee tegen Italië) was hij weer helemaal topfit. "In de laatste wedstrijd voordat de selectie bekend werd, heb ik daar twee tries gedrukt, waaronder een interceptietry, waar ik de lengte van het veld over ben gegaan." Daarna kwam het belletje en zat Tim in de Schotse selectie voor het WK 2015 in Engeland. "Geselecteerd worden voor een WK is ontzettend speciaal, helemaal voor mij, omdat Schotland mij geadopteerd had."

RUGBY WORLD CUP MOMENTS

The Times brengt regelmatig mooie rugbyboeken uit en ook bij deze WK ontbreken zij niet. Samengesteld door hun uitstekende redactie en met een voorwoord van één van de beste én controversiële rugbyschrijvers, Stephen Jones, selecteerden zij de mooiste momenten in 100 iconische verhalen en foto's. Natuurlijk komen het wonder van Brighton, Jonah Lomu, 'The Drop' enz voor, maar het bijzondere aan

dit boek is dat het ook de WK voor vrouwen meeneemt, iets dat andere boeken dus hardnekkig 'vergeten'. Dit boek wordt in hardcover uitgegeven, telt 224 bladzijden en wij vonden prijzen die uiteenliepen van €20,- tot €35,-.

Tijdens de wedstrijd in Leeds, waar Schotland Amerika trof, scoorde Tim zijn eerste punten op het WK. "Elland Road is een soort van traditioneel oud houten voetbalstadion en het zat bijna helemaal vol met Schotlandsupporters dat was ontzettend speciaal." Amerika was erg sterk in de eerste helft en leiden bij rust met 13-6. Schotland speelde erg gespannen, zeker omdat ze geen vat op de sterke Amerikanen konden krijgen. "Wij werden er nerveus van, want wij horen natuurlijk gemakkelijk van Amerika te winnen." Stuart Hogg maakte een break door het midden, en hoefde eigenlijk alleen nog bij een tweé tegen één situatie naar Tim te passen. Tim: "Maar toen gooide hij hem op mijn enkels en daar werd ik ontzettend gefrustreerd van, want ik wou graag op het WK scoren." Tijdens half-time kregen ze

THE DUTCH BARBARIANS ARMISTICE TOUR

FUNDRAISING DINNER

Borrel
VRIJDAG 8 SEPTEMBER

@openingswedstrijd Rugby World Cup 2023
Frankrijk v. Nieuw Zeeland

Buffet
Veiling
Loterij

Cobra Café
Hobbemastraat 18, Amsterdam

Aanvang: 19.00 uur
Parkeren: @park Múseumplein
Dv uitstappen: halve Hobbemastraat

ook als advies rust te nemen. “Als we druk zouden blijven uitoefenen, dan zou de beloning vanzelf komen.” Vrij rap in de tweede helft maakt Hogg weer een break. “Ik kreeg de bal en scoorde de try in de hoek en toen was het alsof de dam gebroken was. Daarna scoorden we vier tries in twintig minuten.” Mede door het scoren van Tim, won Schotland met 39 tegen 16.

Omdat Tim zo goed had gespeeld tegen Amerika werd hij ook geselecteerd voor de wedstrijd tegen Zuid-Afrika, een wedstrijd die ontzettend lang spannend was. Schotland gaf zichzelf een goede kans om van de Zuid-Afrikanen te winnen. Twee weken eerder had Zuid-Afrika in Brighton van Japan verloren terwijl Schotland met 45-10 van Japan had gewonnen. “Tegen Zuid-Afrika had ik bijna een try gedrukt, mocht het niet zo zijn dat Bryan Habana net een beetje rapper is dan dat ik ben.” Maar, toen Duncan Weir een interceptie maakte op Schotlands eigen doellijn ging Tim hem achterna. “Toen hij getackeld werd kreeg ik de bal in een dood hoekje en met een soort van basketbalworp wist ik de bal uit de hoek nog naar binnen te gooien, waardoor Tommy Seymour een try kon drukken. In de laatste twintig minuten stonden we maar een paar punten achter, maar toen speelde Zuid-Afrika een aantal sterke fases waarna Habana netjes in de hoek kon scoren.”

De selectie voor de kwartfinale tegen Australië haalde Tim niet. “Ik zat tijdens de wedstrijd op de tribune, wat eigenlijk nog wel erger is qua spanning. Toen voelde ik voor het eerst hoe supporters zich voelen op de tribune. Je zit dan echt in een soort achtbaan van emoties: O, we staan voor, o, we staan achter, o we gaan winnen, en dan op het laatste moment zo’n kutpenalty en lig je in een keer uit het WK.” Schotland verloor op een uitverkocht Twickenham door een penalty van Bernard Foley in de laatste minuut met 35-34 en liep zo een halve finale met Argentinië mis. Maar het WK hebben mogen spelen voor Schotland én scoren, vindt Tim een van de meeste bijzondere dingen die hij heeft mogen meemaken.

Het aankomend WK is Tim Visser te zien en horen bij Ziggo als commentator voor verschillende wedstrijden. Vooral gaan kijken dus!

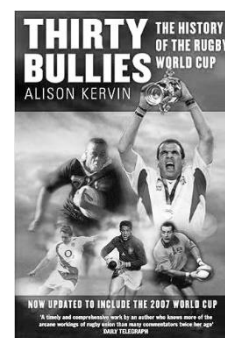
Kap'tein Aardbei

Het mooie van een Rugby Wereld Bekertoernooi is natuurlijk niet alleen het feit dat we bijna twee maanden lang live rugby in de Nederlandse huiskamer krijgen, maar ook dat het zorgt voor een toename van boeken. Vaak zijn dat makkelijk bij elkaar gegrepen verhalen en eindeloze herhalingen vandaar dat *Bier, Bloed & Modder* vier boeken selecteert die als echte fan niet mogen ontbreken in je boekenkast.

THIRTY BULLIES

Alison Kervin schreef voor het WK van 2007 in Frankrijk een uitgebreide geschiedenis van het WK Rugby, waaruit wij ook rijkelijk hebben geput in het eerste artikel. Velen zouden na haar volgen, maar deze editie die in 2009 werd uitgegeven blijft wat ons betreft de beste. Vooral de ontstaansgeschiedenis en alle verhalen daar omheen heeft Kervin op een heel prettige manier verwoord en ook de verhalen en anekdotes over de eerste zes toernooien heeft zij het beste aan het papier toevertrouwd. Alhoewel het boek dus al 14 jaar oud is, kan je o.a. via Amazon nog wel een paperback versie bemachtigen voor rond de €25,- en dat is geen cent te veel voor pakweg 400 bladzijden rugby geschiedenis.

RWC FRANCE 2023, THE OFFICIAL GUIDE

Als je alles op een rijtje wil hebben voor dit WK in een handzaam luxeprogramma van 128 bladzijden op A4 formaat dan kan je niet om deze uitgave heen. Een stukje geschiedenis, maar dat had je natuurlijk hiervoor al gelezen,

TURNOVER
 DEMAIN EN MAINS

HÉ JONGE SCHEIDSRECHTER!

Ben jij al een beetje aan het fluiten op je club. Ben jij Cub, Junioren of Colt en fluit je regelmatig bij de TBM of zelfs hoger, maar wil je doorgroeien? Rugby Nederland heeft een apart werkgroep opgericht om talentvolle jonge scheidsrechters verder op te leiden en te coachen. Jullie zijn tenslotte de toekomst van onze sport, want zonder scheidsrechter geen wedstrijd.

Wil jij het komend seizoen naar een hoger niveau, of ken je iemand bij jullie op de club, neem dan contact op met: jeugdreferee@rugby.nl

WK OFF TUBE

Als verslaggever van Eurosport mocht Sander Loos commentaar geven bij het WK rugby van 1995 vanuit de studio in Parijs. Off-tube noemen we dat.

SPELER PASPOORT

Naam: Shaun Pollard / Shottie

Leeftijd: 41

Clubs: Gladstone RC/ Carterton RFC

Positie: Vroeger 10 en 12, nu in de 1^e Rij

TATTOO PASPOORT

Wanneer: 25-10-2019

Artiest: Ray Shuttleworth van Tattoo U in Masterton (Ray is vorig jaar helaas overleden)

Ontwerp: Ikzelf

Waarom: Ik was er zo van overtuigd dat Nieuw-Zeeland voor de derde keer op rij de Wereldbeker zou winnen dat ik de tattoo de dag voor de halve finale van The All Blacks tegen Engeland liet zetten.

Bijzonder detail: Mijn vrouw had het op haar sociale media gepost. Ik kon mijn ogen niet geloven toen Engeland na een 8-0 ruststand in de tweede helft mijn geliefde All Blacks wegzetten en uiteindelijk met 19-7 wonnen. Daar zat ik dan met mijn tattoo faal. Ik heb er wel wereldwijde bekendheid door gekregen: 'They wasn't meant to lose lol'.

Een kleurenfoto staat op de FB-pagina van The Odd-Balls. Zelf een rugbytattoo, stuur ajb aan bbmfanzine@gmail.com

Ik verblijf daar twee weken in een luxe hotel en 'doe' twee wedstrijden per dag. Leuk? Mwaaa. De Britse collega's van Eurosport zitten verdomme op locatie, daar dus... in Zuid-Afrika. En ik zit in Parijs in een hokje van anderhalf bij anderhalve meter zonder airco met een tv-schermpje net te doen of ik op locatie zit... Voor me staat een leeg flesje water, want tijd om te pissen is er niet. De regie maakt het ook echt geen flikker uit wat er gebeurt tijdens de wedstrijd. Als er een try gescoord is pleuren ze er gewoon een reclameblok in nog voordat er geconverteerd is. Het is tenslotte een commerciële zender. Gelukkig heb ik een tweede scherm waarop ik kan zien of de conversie benut wordt zodat ik die paar kijkers na de commercial break nog kan bijpraten.

Niet alle wedstrijden doen we live. We doen ook 'uitgesteld-live'. Zeg maar twee uur later omdat bijvoorbeeld wielrennen of polsstokhoogspringen belangrijker is. Als ik de regisseur bij zo'n uitgesteld-live wedstrijd vraag of we de hele wedstrijd uitzenden, of dat erin gemonteerd is, geeft hij aan dat we de volledige wedstrijd uitzenden. Eikel. Als we 20 minuten op streek zijn en ik in mijn commentaar meld dat we halverwege de eerste helft zitten fluit de ref af voor rust. Niet de referee zat ernaast maar de regisseur en ik dus ook. D'r was dus behoorlijk gesneden in de eerste helft.

De finale op 24 juni 1995 was super. Zuid-Afrika tegen Nieuw-Zeeland, 15-12 in extra time. Een maand lang heb ik genoten van toprugby via een mini-televisieschermpje in een omgebouwd toilet met een koptelefoon op m'n kop en pifles voor m'n neus. Het uitreiken van de beker door Nelson Mandela heb ik niet meer meegemaakt, toen waren we alweer overgeschakeld naar tennis of polsstokhoogspringen. Het komende WK kijk ik op een groot scherm. Of zal ik toch maar op de wc in de badkamer gaan zitten, met de douchekop als microfoon, 'for old time sake?'

Hopeloos

TOURISTISCHE RUGBYGIDS FRANKRIJK

1) MUSÉE DU RUGBY

(Siège social 12 rue des alizes 40100 Dax, 40100. Tel: +33 7 68 83 93 13; e-mail:museedurugby@gmail.com)

Facebook: Association Rugby Tattoo Family Muséum
Dit kleine museum in Dax, vijf keer Frans bekerwinnaar en vier keer verliezend finalist van de voorloper van de Top 14 toont een collectie shirts, dassen, boeken, posters, ballen, een cardboard Chabal en een buitengewoon

charmante gastvrouw. Advies: vooraf bellen.

2) STANDBEELD 'FIDÉLITÉ'

(35 Rue du Clos Four, 63100 Clermont-Ferrand)

Standbeeld bij het stadion van tweevoudig Top 14-winnaar ASM Clermont-Auvergne. Symboliseert loyaliteit ('fidélité') aan de club: oud-speler Aurélien Rougerie (417 wedstrijden voor Clermont-Auvergne van 1999-2018, 76 caps voor Frankrijk) presenteert het 'Schild van Brennus' (prijs voor winnaar Top 14).

3) STANDBEELD ARMAND VAQUERIN

(Boulevard Sous Condamine, 34350 Valras-Plage)

Armand Vaquerin: roemruchte Franse loosehead. Alleen al zijn dood is mythisch: hij verloor een spelletje Russische roulette tegen zichzelf. Maar Vaquerin won ook 10 titels (in 14

jaar) met 'le Grand Beziers' en verdiende 26 caps. Beziers herdenkt deze rugbylegende met een stadion, een standbeeld en een groot internationaal clubtoernooi.

4) 'LES RUBANS DE LA MEMOIRE'

(Stade de France, 93200 Saint-Denis)

'De Linten van de Herinnering'. Sculptuur ter ere van Franse atleten die in militaire dienst zijn omgekomen.

Door Jean-Pierre Rives (59 caps voor Frankrijk, 34 als aanvoerder), die ook de Giuseppe Garibaldi Trofee ontwierp (6 Nations-wedstrijd Frankrijk en Italië).

5) NOTRE DAME DE RUGBY

(404 Rte de la Chapelle, 40270 Larrivière-Saint-Savin)

Na een fataal auto-ongeluk van drie plaatselijke rugbyspelers, restaureerde pater Michel Devert een vervallen kapel tot een heel bijzonder rugbymonument. Glas-in-lood-ramen met Jezus als rugbyspeler. Beelden die de

oorspronkelijke schoenen dragen van de drie overleden spelers. Rugbyspelers uit heel Frankrijk hielpen om de weg naar de kapel aan te leggen. Elk jaar komen hele teams voor een zegen naar de kapel.

6) STANDBEELD YVES DU MANOIR

(12 Rue François Faber, 92700 Colombes)

Yves du Manoir debuteerde op zijn 20e voor Frankrijk en was twee jaar later aanvoerder. In 1928 moest hij een wedstrijd tegen Schotland missen vanwege een vliegexamen. Zijn vliegtuig crashte en Du Manoir (toen 23) overleefde het niet. Het monument dat bij het 'Stade Olympique Yves-du-Manoir' staat, waar Frankrijk tot 1973 haar thuiswedstrijden speelde, herdenkt hem.

7) STANDBEELD 'RUGBY-MAN'

(114 Rue des Troènes, 31200 Toulouse)

Bij het stadion van Frans kampioen en Europees recordkampioen Stade Toulousain staat een superheld: 'Rugby-Man' is een 4,5 meter hoog, vuurrood standbeeld van 400 kilo hars, dat rugbywaarden vertegenwoordigt. 'Rugby-Man' (rugby-man.fr) is bedacht en ontwikkeld op mede-initiatief van Vincent Clerc, voormalig speler van Toulouse en Frankrijk (67 caps).

8) MUSÉE GRÉVIN

(10, boulevard Montmartre, 75009 Paris)

Wassenbeeldenmuseum Grévin heeft sinds kort twee rugbyers in huis en niet de minste! In was vastgelegd zijn oud-international en drievoudig Heineken Cup-winnaar Frédéric Michalak (77 caps, 436 test punten, een Frans record) en Antoine Dupont (nu 47 caps), voormalig World Player of the Year (2021) en de huidige captain van 'Les Bleus'.

Jan-Julius Bokkepoet

